

ruske navale odbijene. — Nijemci prodiru u unutrnjost Rusije. — Navala zrakoplova na rusku ratnu luku. Talijanske navale odbijene.

Austro-ugarski ratni izvještaj.

Berlin, 10. septembra. (D. u.) Službeno izvještaj: Rusko bojište. Ruske sile, koje se bore u prostoru za istočnom Rovna bacene su preko nizine Kijeva, Nasse žete, koje su prodrle iz Kijeva potpisane neprijatelja u smjeru prema Zharuc. Kod Tarnopola odbise austro-ugarski i njemački bataljoni više ruskih navala. Nasi saveznici uzde se do tenjov. Zapadno srednjeg Soreta našeg došlo je ponovno neprijateljska pojananja u voj. Tu se žestoki bitve još. Istočno ušća Dnjestra i na besparokoj granici vladaju. Austro-ugarske sile progazale sasma u Litavskoj u širini motvarni predjel sjedine i Orle te boreći se dostignuše dozor jugoistočno Rožanja.

Talijansko bojište. Jucer poslje podne i večer navalise talijani žestoko više puta na toliminski oštroban, ali su bili svaki put u teske odbike petrućni na nasim zaprekama. U doberhodskom odsjeku odbise nasu čete u vrijeme obitajne neprijateljske pokupje, da se približe. Općenito je stanje promijenjeno. Zamenjiko poglavice generalnog stožera, v. Höfer, podmaršal.

Izvještaj mornarice. B. e. e., 10. septembra. (D. u.) Službeno izvještaj: Jucer torpedovana je naša torpednjaka broj 51., koja se nalazila na izvidu, po neprijateljskoj podmornici, te oštećena na provi. Torpednjaka se vratila u svoju ishodinu luku. * C. i kr. mornaričko zapovjedništvo.

Njemački ratni izvještaj.

Berlin, 10. septembra. (D. u.) Iz velikog glavnog stana službeno izvještaj: Zapadno bojište: Sjeverno Soucheza zauzeli smo izložajni francuski opkop. Posada pala je osim nekoliko ranoljenika u borbi na nope. U Vogezaama izjurisali smo opkopa u Schratzmannu i na Hartmannsweiler-toppu, naslažec se blizu naših pozicija. Kod togra zarobismo 2 časnika i 109 momaka a zaplijenimo 6 strojnih pušaka i jedno hitalo laguna. Protunavala na Schratzmannu u krvavo je suzbijena.

Kanarinčeva ljubovca.

(Dalje.) „Jeste li Vam prijateljica bila“, upitah, „Jeste li mnogo s njome općili?“ „Općila? Nijesam. Od dvadeset godina ne vidjeti joj lica nego dva, tri puta s teke. Izlazila nije gotovo nikada, nikad me nije pustila predra se. Samo bi mi svakog mjeseca pet forinti poslala.“ „Ah! Razumijem. Bila Vam je dobro-torka.“ „To jest, dobravorka pod moras. Tako je nekako utinjeno od naših starica. Ne znam prvo ni sama, kako, zašto. Pate je vrlo na me srdila, što mi mora bit nepriyatni pet forinti poslati do svoje smrti. Ona, koji bi mi donio svakoga mjeseca zvonice, znao mi je često reći, kako me je zlela, dajavni novce. Bila je skupa, a i jako skupa. Ali sad je i tomu kraj“, završi stara zalobno, spustivši i slizoviji luke na krilu kao što na smrt ranjena pluća zvonica krajnja.“ Srećom časkan oboje, dukako od neprijatke. Naslućivao sam dobitne, da će stara gospodjica nešto zamoliti; ali op-

Istočno bojište. Vojna skupina Hindenburgova.

U našajima jugoistočno Friedrichstadta i kod Wilkomierza zarobili smo nekoliko stotina momaka. U ostalom je položaj između istočnog mora i Njemena kod Mera i bitonice nepromijenjen. Kod Skidale i u odsjeku Zeljanke boj je još u tijeku. Kod Pjeka na Zeljanjki izjurisali smo uzvisinu u tijeku dana, zarobili 1400 momaka i zaplijenili 7 strojnih pušaka.

Vojna skupina bavarskog princa Leopolda. Bojna se skupina nalazi u navalni na neprijateljske pozicije na gornjem toku Zeljanke i istočno Rožanke. Oisanka je zauzeta.

Vojna skupina Mackenssenova. Proganjajuće kolone vojne skupine Mackenssenove približuju se kolodvoru Kordova (na cesti Kobrin-Milovid). S obje strane željeznice, koja vodi u Pinsk, dostignuta je crta Tulatie Ozvijeje.

Vrhovna vojna uprava.

Turski ratni izvještaj.

Carigrad, 10. septembra. (D. u.) Glavni stan javlja: Dne 8. septembra ustanovili smo u odsjeku Anaforta u neprijateljskim žrjavima eksplozije municije i bombi kao učinak naše topničke vatre. U odsjeku Airburuja bacio je neprijatelj protiv našeg lijevog krila bombe što se nisu ugusili plin, ali bez uspjeha. Kod Sedirabara samo slaba izmjena vatre. Na ostalim je frontama položaj nepromijenjen.

Veliki knez putuje u Kaukaz.

Petrograd, 10. septembra. (D. u.) Veliki knez Nikola Nikolajevič otputovao je na Kaukaz.

Navala na Baltištport.

Berlin, 10. septembra. (D. u.) Službeno se javlja: Danas u noć bacio je jedan naših mornaričkih zračnih brodova na uporište ruska flote Baltištport i njegove željezničke navare broj bombi sa dobrim uspjehom. Zračni se je brod povratno neostecen.

Stanje na zapadnoj fronti.

Berlin, 10. septembra. „Bund“ cijeni jakost engleske vojske u Flandriji na više od 800.000 momaka. Kod toga treba znati, da engleske čete trebaju veliki ten, te se time broj pušaka u bojnoj liniji smanjuje. Radi ovoga je Francuzom omogućeno da pojačaju svoje čete u Argonaumu, na Masi, Mozeli i Vogeziama. Oso-

bito je to slučaj kod Toulca, Epinala i Belforta, gdje su sada ponovo skupljeni jedne čete. Put Joffrea u Italiju svjedoci, da će sve dvije države zajednički raditi i da francusko-englaska ofenziva u većem stilu za sada nije još dozrijala.

Ispražnjenje Dünaburga. Berlin, 10. septembra. Uprava željeznica Riga—Orel, premještena je iz Dünaburga u Orel. Željeznica je u zadnje vrijeme opskrbijavala najveći dio ruskih transporta municije. Ostatak civilnog stanovništva zaplijenila je Dünaburg.

Golemi ruski gubici. Kopenhagen, 10. septembra. Kako veliki su ruski gubici dokazuje odredba valde, prema kojoj će se privatne kuće preuredite za bolnice, pošto su opstojecne bolnice prenapunjene. Novim ranjenicima nije moguće više naći mjesta. Sve opstojecne javne zgrade: škole, crkve i dr. su već pretvorene u lazarete, no obzirom na veliki broj ranjenika, sve mjere poduzete u svrhu ukonacanja nisu dostatne. Prostori će se naći u zasebnim kućama, ali gdje će se naći liječnici i bolesničare?

Nijemci će u Ukrajinu.

Zürich, 10. septembra. Grozničavo uzrujanosću bavi se rusko novinstvo zagornim njemačkim nacrtima. Većina vojničkih kritičara misli, da Nijemci već iz političkih razloga žude prijaviti u rat u Ukrajinu. Oni se pozivaju na neku onovnu zapovjed generala Belova, koji je toboz rekao vojnicima, da će preznimati u Rigi. Misli se i nadaju se Rusi, da će Nijemci napredovati samo do neke stalne linije, a onda će preznimati, te će sa daljnijim vremenom prestati.

Trećina ruske „nova izgubljena.

Kvintilijana, 10. septembra. „Morndabl“ javlja iz Petrograda, da je tzv. zavom vijetku izjavio je ratni ministar, da je uslijed pogreške ratne uprave trećina ruskih topničkih topova izgubljena.

Uzmak saveznika na Galipoliju.

Budimpešta, 10. septembra. „A Nap“ javlja iz Atene: Prama ovamo stigli vijestima, saveznici su na Galipoliju uzmakli natrag. Englezi su započeli općim uzmakom. Turci su poduzeli navalu, koja im je donijela bogati plijen materijala.

General Kusmanek.

Raab, 10. septembra. General pjesadje Kusmanek, javio je svojoj ovdje boravećoj obitelji, da se više ne nalazi u Moskvi, već da je premješten u jedno malo selo na Kaspijskom moru, gdje uživa potpunu slobodu, te se može gubiti po svojoj volji.

Grčke čete na Bugarskoj granici.

Sofija, 10. septembra. Poluslužbeni „Echo de Bulgaire“ javlja iz Nisa, da su iz Soluna otišla jaka odjeljanja grčkih četa na bugarsku granicu, da zaposjednu stratešne točke.

Srpski uzmak iz Albanije.

Sofija, 10. septembra. Srpska ratna uprava nalazila je svojim četama, koje su zaposjele pojedine dijelove srednje Albanije, da se povuku, da taku zapriječ eventualni sraz sa grčkim četama. Srpske su čete razorile telefonsku prugu, što su ju bile za svoju upotrebu postavile, te su pustile u Ohridi samo malu žandarmerijsku patrolu za očuvanje reda.

Srbi transportiraju živež i municiju.

Sofija, 10. septembra. Putnici, što dolaze iz Srbije javljaju, da Srbi ispraznjuju zalih živeža i municije iz Zajcara i prevoze sve u Nis.

Srbija ostaje u Draču.

Luga u o, 10. septembra. Kako javljaju milanski listovi iz Nisa, Srbija je odlučno odbila zahtjev, da povuče svoje čete iz Drača.

Izjave Radoslavova.

Sofija, 10. septembra. Listovi javljaju izjave, što ih je toboz ministar-prednik Radoslavov dao nekome poslanstvu zastupnika Sobrajca, koji su mu dali spomenicu o položaju Armenijaca u Turskoj. Ministarski je predsenik spomenuo, da se na zapadu opažaju neki znakovi, koji daju naslućivati naskori mir. Odnosaji Bugarske napram Turske su izvršni. Bugarska stoji faktično već u posjedu do željezničke crte u Dedeagaz. Tursko-bugarska granica teče uz rijeku Tundzu do Karagača, koji pripada Bugarskoj, onda do Soljuca, 2 km istočno Marice, a od Solju do Enosa uz lijevu obalu Marice. Polozaj je kabineta vrlo dobar. On racuna na patriotizam opozicije, naime seljačkog saveza, te ne misli raspustiti Sobrajce. Radoslavov ne vjeruje, da će Grčka, Srbija i Rumunjska udariti zajednički na Bugarsku. Ako bi Bugarska imala ratovati, bit će to samo na

Rusi ogorčeni na Bugarsku.

Kopenhagen, 10. septembra. „Novo Vremja“ iskazuje svoje ogorčenje protiv Bugarske, koja je poslala izdajicom slavenske stvari upravo u času, kada Rusija treba pomoći i kada joj ispunjava sve njezine želje. Ime Bugarske će se u buduću u Rusiji spominjati sa preziraom.

Talijani ostaju kod kuće.

Chiasso, 10. septembra. „Stampa“ javlja, da ne će talijanske čete bojevati ni u Dardanelima ni u Francuskoj.

Otpušteni francuski generali.

Berlin, 10. septembra. „Tagenanzeiger“ javlja iz Pariza: Službeni list objavljiva, da je šest generala vojske u Vogeziama postavljeno u dispoziciju.

Engleske tvornice municije.

London, 10. septembra. Ministarstvo municije izjavilo je, da je vladu preuzela daljniji 180 tvornica municije, te iznasa ukupni broj svijni 715.

ni nije posao posve jasan bio, niti kako pako ne lijedovi uvrijediti tanku joj čud, jer je bila osjetljiva; djevojka nasuprot nije nekako hitela progovoriti od plahosti i sidljivosti. Guste suze provirivše joj iz oka, tražeći si put u brazdah toga staroga kruzopoga lica. Od plača kan da joj napokon odlanu, te progovori bojaljivo ovako: „Da, da, sad je zlo! Ono pet forinti bilo mi je pol zivotra, baš stanarica je mi i za mozeja kanarinca. Hrane nam ne treba mnogo, naučili smo se na svaganjanju mrvicu. Ocjede ne treba žlutomu pticu, jer mu je gospodin Bog daje badava, a ja imam od svoje mladosti došla do groba. Eto, imali bismo sav živež, da nam nije jučer bit pet forinti stara Zirovica odnijela u grob.“ To je pokrivalo sve moje rane, jučer, kad su tako zvonili, prekreštih se i rekoh: Bog zna, koji je dobru dusien Bog uzeo k sebi. Mora da je bogata, kad toliko zvonje, jer siromali ne može na smrti platiti nego malo zvonice. Ali jedva sam to rekla lica, eto ih i meni u sobu stare sostarice Lize, koja pazi na kuću, pak mi veli: „Znate li, za koga zvonje? Za Zirovicu. Bog joj dao dusi tako, ali skupa je baba bila, ta nije ni bozjoj dusici na svijetu mrvice pristupila nego svojoj staroj maci. Da, da, Zirovica umrla, frajlice, sad je Vasil pet forinti, fuć a tesko ih je izgubiti. Lako je Vama bilo; ja, ja od magistrata ne do-bivam nego forintu, ta da, ja sam prostora bogicia, gospodski ljudi dobivaju više. Z Bogom!“ Tako mi govoraše sostarica, milostivi gospodine, i zlokapi za sobom vatra. Meni je na prvu njezinu riječ bilo, kan da mi je (ko klin zabio u srce i kako je dalje brbljala, sve mi se naglito pred očima, a kad je izšla, tako me je srce davilo, da sam se jedva sita naplakati mogla. Oh milostivi gospodine, nije to sala, kad čovjeku sve stanje na vlasti vasi, kao što meni ubogoj bogici. Tako sam si to lijepo na krajevcar sračunala bila i misliha, da će tako bit do mirne smrti. A sad mi je smrt račun prekrižila i ne znam, kamo bilh se djela. Bože, Bože! Groza me popada. Doći će plačni dan, a ja ne ću imati čim platiti. Pak ćemo se moral seliti, ja i moj kanarinac, a dvadeset i pet godina bdijem i snijem u toj luknijci pod krovom. Ta poznaj za gospodara. Tjeral će me. Što ću, kamo bilh se djela?“ reče izvrsni ruker. „Pa Vi posve nikoga nemate?“

„Ni žive dusice, koja bi mi svijeću na grobu palila. Šta? Ja sam davno ostavila i zaboravila svijet. Moja sobičica mi je sve, a nitko me ne razumije nego mala žuta platicica, moj kanarinac.“ „Ne dolazite nikamo?“ „Nikamo, milostivi gospodine, van što idem katkad u krkvu. Pak ne poznajem ljudi, nego dvije, tri babe u našoj kući onako po vidu, i kramracij, gdje kupujem svoje potrebie. Ja i nijesam više za svijet, Bože, Bože, ne znam, kamo bi se djela?“ Starica je sve to govorila nekim čudnim naglasom kas zavljećih riječi, kan da ih se boji izreći, kas brzajući, kan da ih se želi skoro riješiti, ali vazda kroz strah i prepast, vazda uz guste suze. „Neznavajte, gospodjice“, utjesh ih ja, „ta ne će zlo propasti, što je Zirovica umrla. Ako Vam ja mogu pomoći, drage volje. Recite samo.“ Nezgrapno lice izmijenilo se u jedan čas, čelom prosu joj se vedrina a usne nakrivile joj se opet na posmeh. (Dalje slijedi.)

Podupirajte Družbu!

